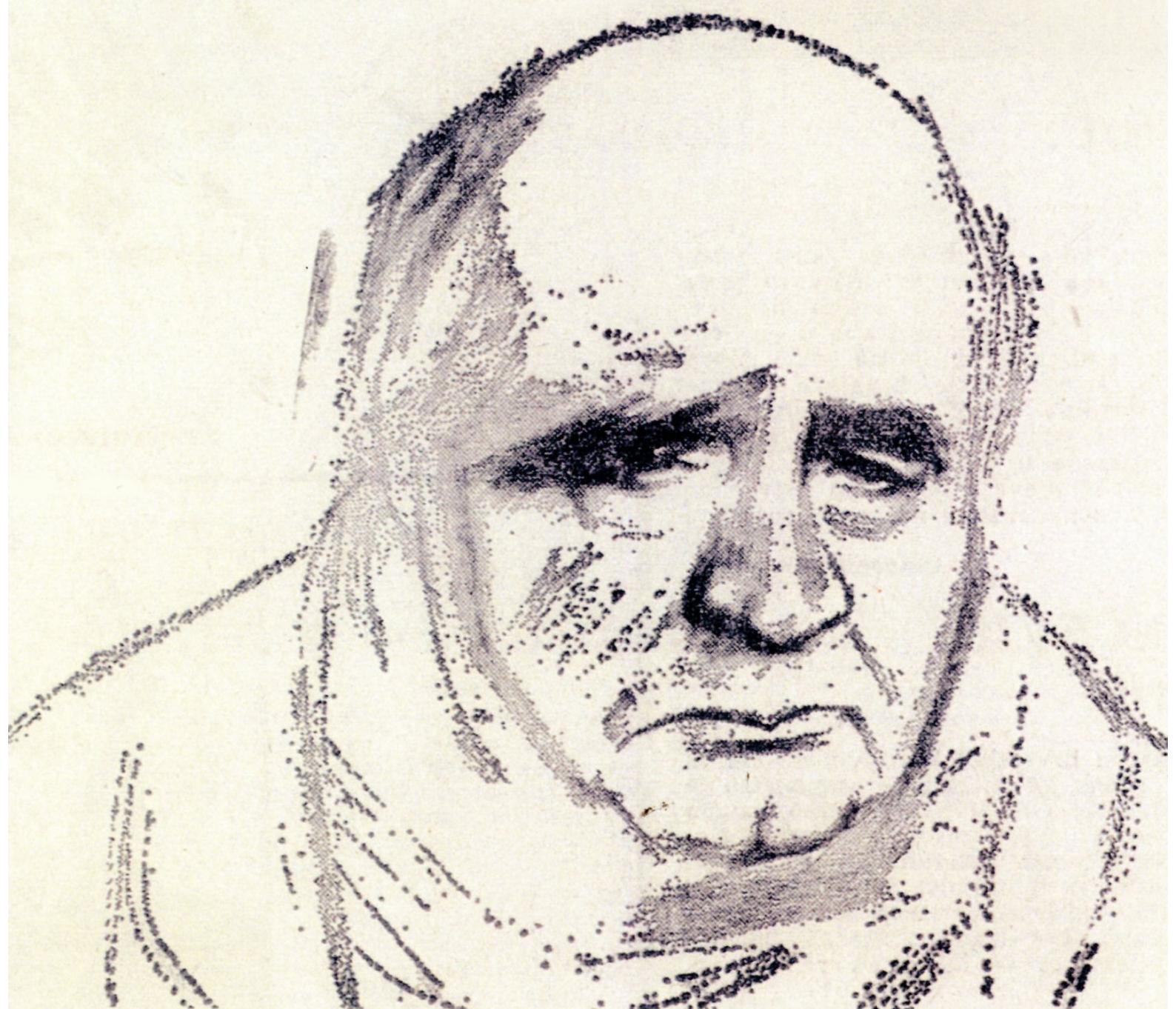

ponedjeljak, 29. 12. 2014.

Niko me neće

Sjećanje na Krležu

1. POSTAJA / 29. 12. 2014.

Memorijalni prostor Bela i Miroslav Krleža

Krležin Gvozd 23

12:00

Istina je, bio sam prilično sam.

svjedok: Predrag Matvejević

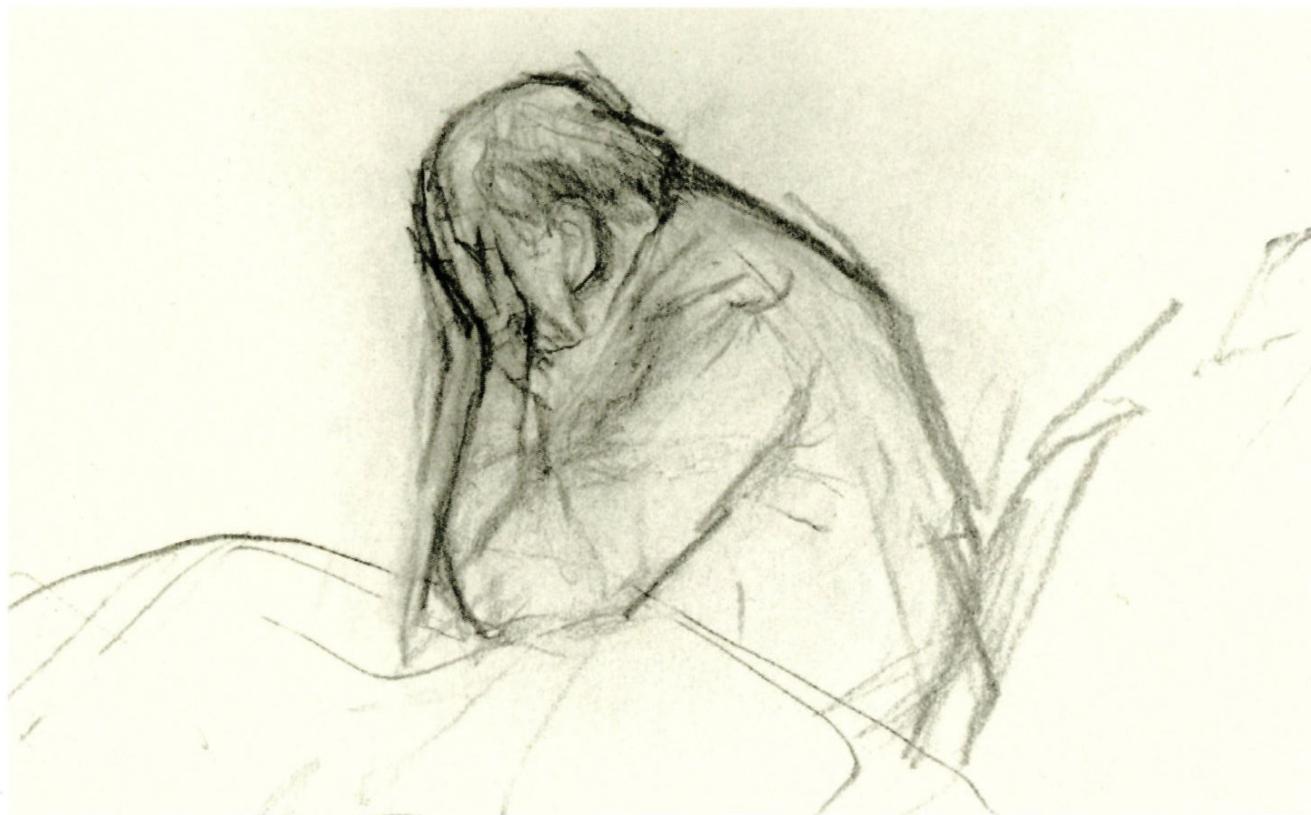
Razgovori s Predragom Matvejevićem
na osnovi razgovora Krleže s Matvejevićem.
U obnovi dijaloga sudjeluje Goran Matović.

2. POSTAJA / 29. 12. 2014.

Hotel Esplanade

Mihanovićeva ulica 1

14:00

*Ali osamljenost
još uvijek nije dokaz
da čovjek nema pravo.*

O novoj-staroj Europi i novom-starom kapitalizmu.

Za Krležinim stolom:
Branka Cvitković, Mani Gotovac, Žarko Paić,
Goran Pavlić, Sibila Petlevski, Zlatko Sviben

3. POSTAJA / 29. 12. 2014.

Kavkaz

Trg maršala Tita 15

17:00

*Gubeći se godinama
u neugodnim količinama
ljudske gluposti...*

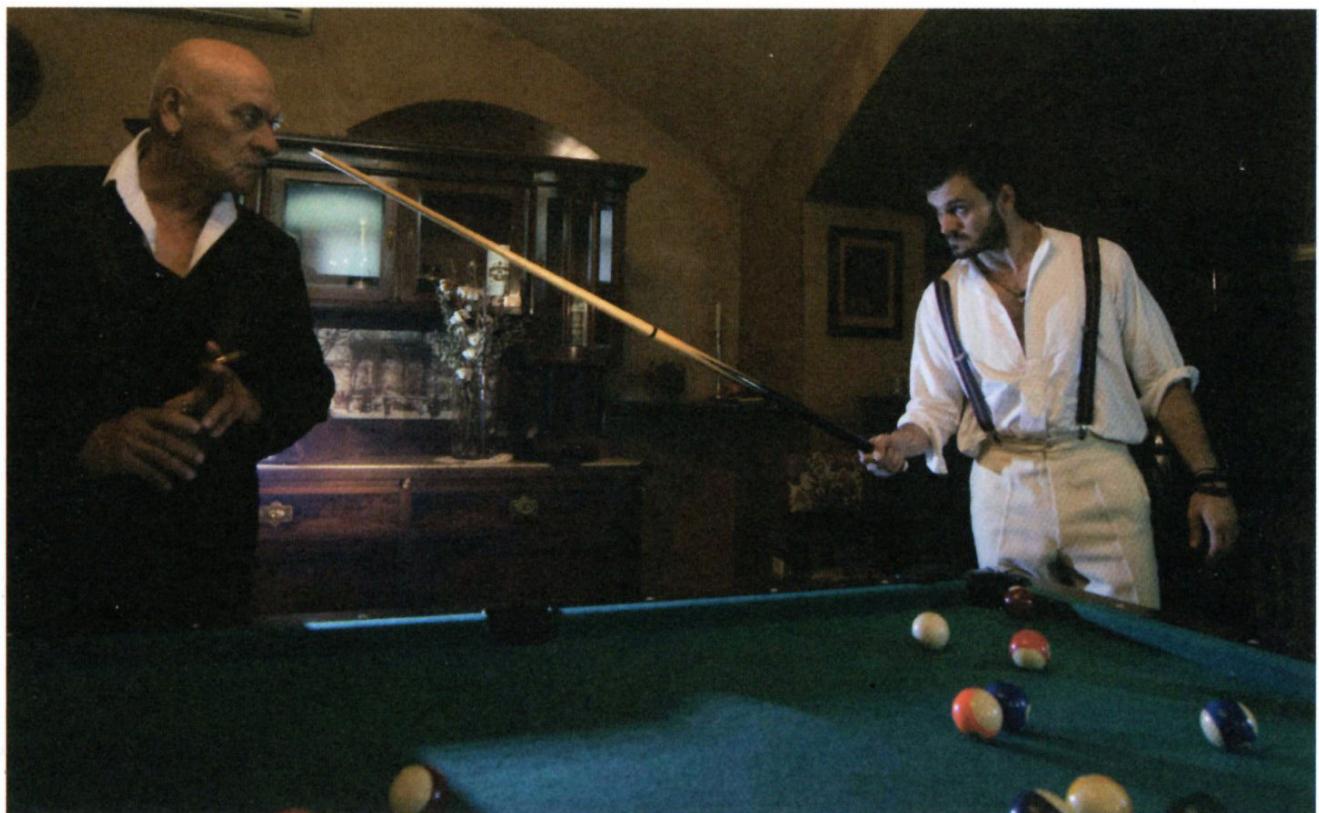
U Kazališnoj kavani razgovaraju:
Rene Medvešek, Mario Kovač,
Olga Pakalović, Velimir Visković,
Sibila Petlevski, Goran Matović,
Feđa Gavrilović

4. POSTAJA / 29. 12. 2014.

Muzej Mimara

Rooseveltov trg 5

19:00

U ovoj glembajevskoj kući...

Premijera filma Željka Senečića
Glembajevi

Glembay: Žarko Savić
Barunica Castelli: Matija Prskalo
Leone: Andrej Dojkić

produkcija: RED studio

Od najranijeg djetinjstva, izgubljeni na stramputici pred tajnom zvjezdane zavjese, pred igračkama, pred zvjerskim opasnostima, ljudi se gube u nejasnoj i ogromnoj količini pitanja, a u tumačenju stvarnosti obično se povode za starijima od sebe: za roditeljima, za školom, za odgojem, za društvenim istinama, i tako, povodeći se za tuđim iskustvima, ljudi se, ako nisu nadareni nekom samo njima svojstvenom fantazijom, izobličuju po već modeliranim shemama svakodnevno. Učeći, ljudi zapravo zaboravljaju gledati slobodno, jer ljudi ne podučavaju po školama da bi progledali, nego da bi ih zaslijepili. Ljudi odgajaju kao konje i, dresirajući ih, stavljaju im na oči naočare, ljudi vježbaju kao cirkuske majmune i pse, ljudi lome po kasarnama, podređujući ih imperativima koji se zovu svetinje, bez izuzetka sazdane na Nasilju, koje je svoju prevlast proglašilo Božanstvom.

...

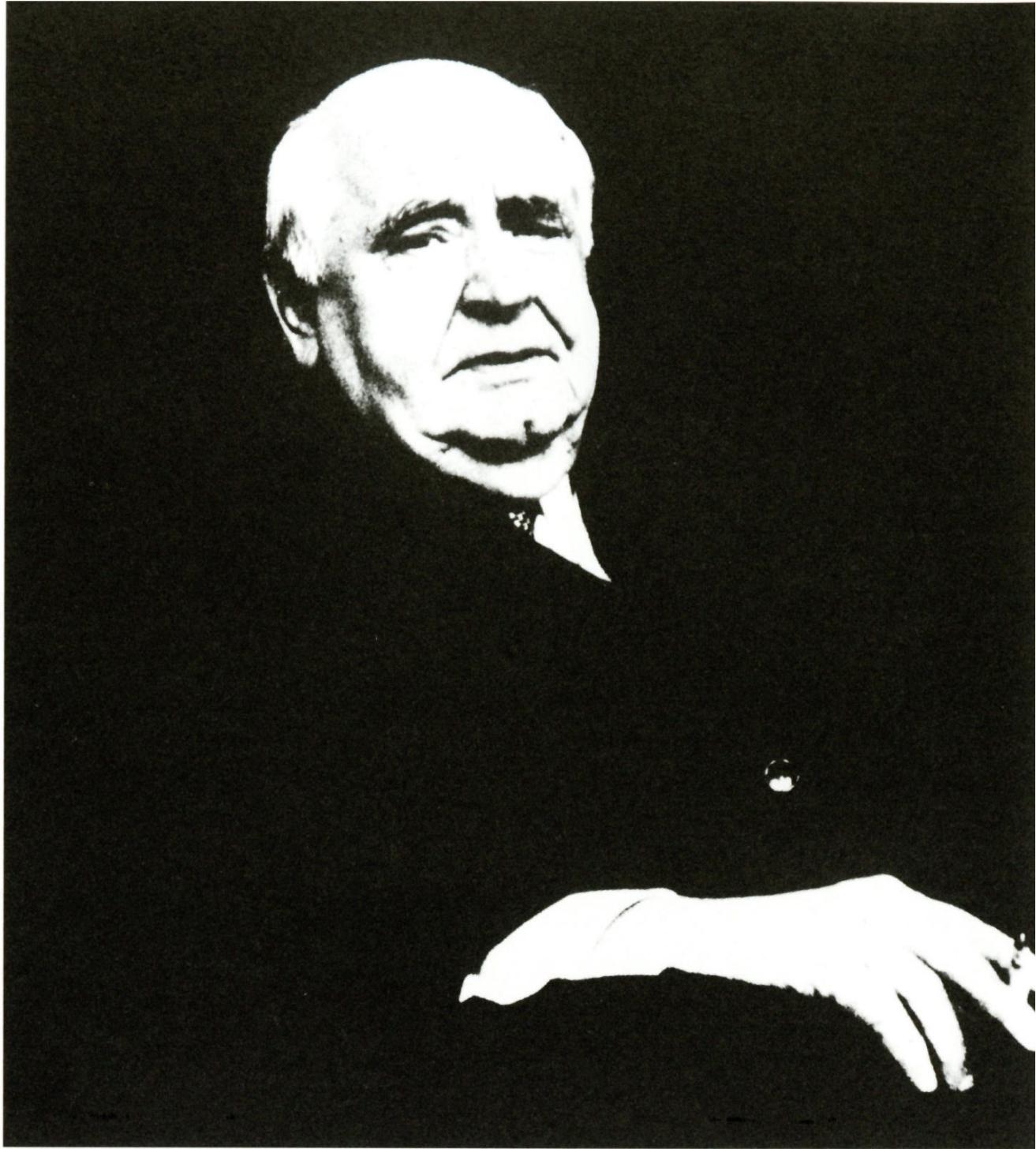
Čovjek se tako zaputio najnormalnijim putem zaglupljivanja i završit će svoju karijeru kao drvena lutka, jer su počeli da ga modeliraju po svemu što im je potrebno da bi stvorili jednu pasivnu lutku, u ovom kazalištu marioneta, toj društvenoj igri ratova, tiranije, katastrofa, kulta laži i mitosa kriminala.

Moj najdublji naklon, laku noć!

autori događanja: Goran Matović i Sibila Petlevski

Muzej grada Zagreba, Memorijalni prostor Miroslava i Bele Krleža, Centar Miroslav Krleža (voditelj Centra: Goran Matović, voditeljica zbirke: Vesna Vrabec), Teatar poezije (ravnatelj: Šiško Horvat Majcan, marketing: Irena Šekez Sestrić), Akademija dramske umjetnosti u Zagrebu (Projekt Theatrum Mundi prof. dr. Sibile Petlevski), Sveučilište u Zagrebu, Grad Zagreb / crteži: Josip Vaništa / fotografije: Enes Čengić (portreti Miroslava Krleža), Kristina Marić (Saloma), Boris Krštinić (Glembajevi)

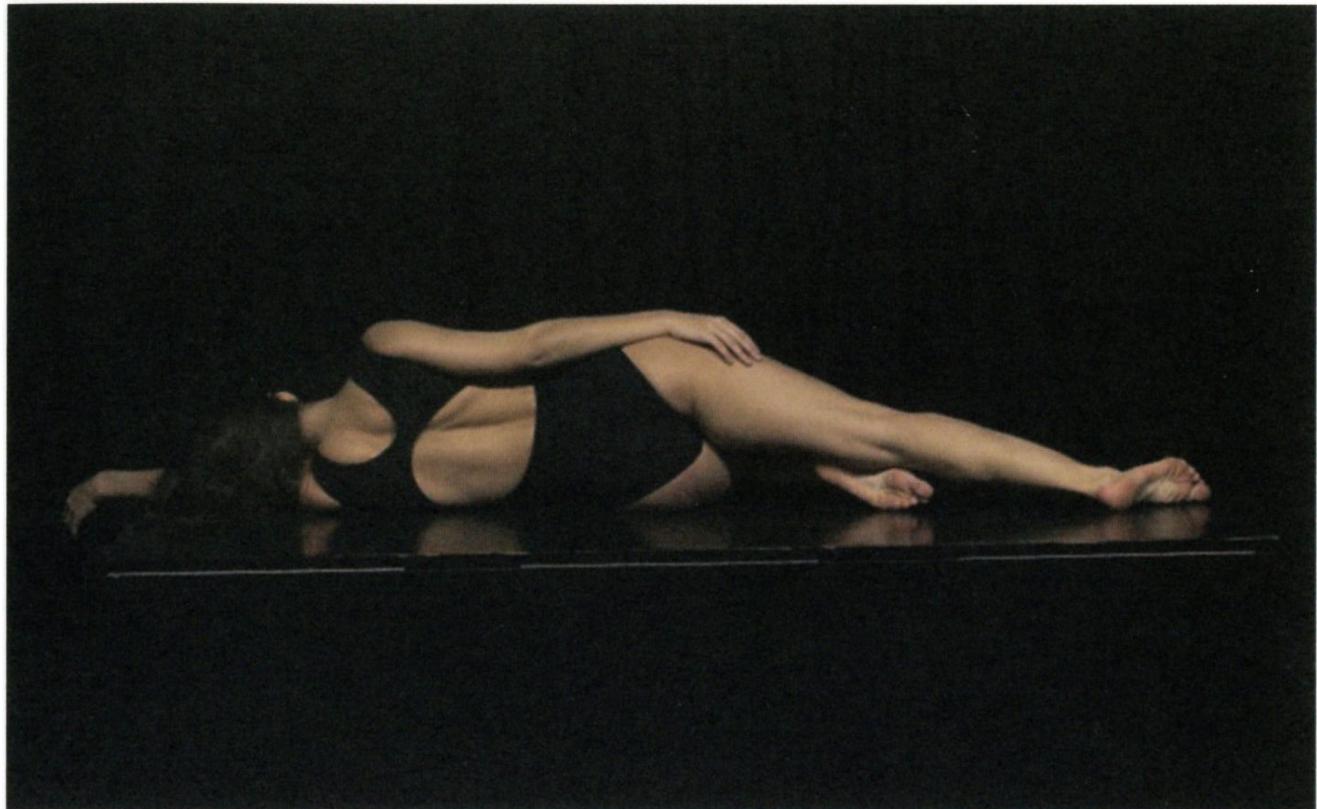
Dogodivši se jednog dana negdje u vremenu i u prostoru, trajem od svoga tjelesnog početka tjelesno, svijestan staklene prozirnosti svoga tijela kroz koje, kao kroz caklenu posudu, zrače mnogobrojne svjetlosti. To tiranje prozirnih slika u mome tjelesnom ogledalu, izmjereno našom vlastitom ubogom tjelesnom mjerom, traje već prilično dugo: od onoga trenutka otkad smo progledali.

5. POSTAJA / 29. 12. 2014.

Močvara

Trnjanski nasip bb

21:00

Rekvijem za mladog umjetnika

Zagrebačka premjera
Krležina Saloma

Umjetnička akademija u Osijeku
izvodi: Selma Mehić
gost: Ivan Ćaćić
mentorica: Maja Đurinović
oblikovatelj svjetla: Majkl Mikolić